

Jaroslav Horáček

Pan Jaroslav Horáček se narodil v roce 1934 v Mladé Boleslavi. Rodiče a on bydleli na Strašnově, kde se věnovali hospodářství. Za německé okupace v roce 1944 nastoupil na dnešní 4. základní školu v Boleslavi, tehdy to byla ještě měšťanská škola. Jeho chození do školy bylo dost často přerušováno cvičením na bombardování. Vždy když bylo cvičení, tak utekl domů. Němci ho za to nikdy nepotrestali. Pan Horáček ve svých několika letech německou okupaci nevnímal, ani nijak nepociťoval.

9. května 1945 zažil sovětské bombardování Mladé Boleslavi. Sám viděl pár obětí. Osvobození prožil doma ve Strašnově, odkud jel se sovětskými vojáky až do Dobrovic. Po válce v roce 1948 byli jeho oba rodiče začleněni do komunistické strany a jeho otec byl dokonce starostou Strašnova.

Na základní školu chodil do Brodců, kde docházku dokončil. V dalších letech pracoval pro několik československých firem. V roce 1952 pracoval i pro slavnou Škodovku, kde se v té době ještě vyráběla auta Tatra. Od roku 1954 byl na povinné dvouleté vojenské službě v Hradci Králové. V té době také zažil měnovou reformu za vlády prezidenta Zápotockého. Byla to pro něho velká rána, protože si šetřil na novou motorku. Později byl také členem Československého svazu mládeže.

V roce 1956 pan Horáček se svými přáteli měl končit svojí vojenskou službu. Ale v Maďarsku se staly osudové události a proto musel být pan Horáček ještě pár měsíců dít na vojně. V roce 1963 byl zaměstnancem fabriky Škoda a chtěl si koupit nový dělnický byt. Aby byt dostal, vstoupil do KSČ.

V roce 1968 překročili jednotky Varšavské smlouvy státní hranice ČSSR. Tou dobou byl pan Horáček zúčastněn na cvičení jako záložák v Mladoboleslavských kasárnách. Když sovětské jednotky přijeli, tak celé kasárny obsadili a odmítali vojáky pustit ven. Takhle je věznili po tři dny. Za tu dobu Sověti počet vojáků ve městě zvýšili a později propustili i československé vojáky. Ve městě začly velké protesty vůči okupaci. Pan Horáček s dalšími chlapci pověsili na sochu Lenina na dnešním náměstí Republiky batoh na jeho záda. Tím chtěli Sovětům ukázat, aby odtáhli domů.

Díky tomuto hrdinskému činu byl předvolán na služebnu STB, kde byl vyslýchán. Od té doby mu byl zrušen lovecký lístek, jeho dcery nesměly jít studovat na střední školu a celá rodina měla zakázáno cestovat do SSSR.

V 70. letech se zúčastnil několika závodů aut Škoda v Monaku. Dělal mechanika také slavnému závodníkovi J. Hauglandovi. Byl také na školení mechaniků ve Velké Británii. Poté se věnoval prodeji aut značky Škoda. V roce 1989 se zúčastnil generální stávky.